

Środa, 11 lutego 2015 r.

P8_TA(2015)0032

Środki walki z terroryzmem

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie środków zwalczania terroryzmu (2015/2530(RSP))

(2016/C 310/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, 3, 6, 7 i 21 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), a także art. 4, 16, 20, 67, 68, 70, 71, 72, 75, 82, 83, 84, 85, 86, 87 i 88 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności jej art. 6, 7, 8, 10 ust. 1, art. 11, 12, 21, 47–50, 52 i 53,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 czerwca 2014 r. w sprawie sprawozdania końcowego z realizacji strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE w latach 2010-2014 (COM(2014)0365),
- uwzględniając sprawozdanie Europolu z 2014 r. dotyczące sytuacji i tendencji w zakresie terroryzmu w UE (sprawozdanie TE-SAT),
- uwzględniając rezolucję w sprawie zagrożeń dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego spowodowanych przez akty terroryzmu (rezolucja 2178 (2014)), przyjętą przez Radę Bezpieczeństwa ONZ w dniu 24 września 2014 r.,
- uwzględniając strategię bezpieczeństwa wewnętrznego UE przyjętą przez Radę w dniu 25 lutego 2010 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 grudnia 2011 r. w sprawie unijnej polityki przeciwdziałania terroryzmowi: najważniejsze osiągnięcia i nadchodzące wyzwania ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoje zalecenie dla Rady na posiedzenie w dniu 24 kwietnia 2009 r. w sprawie tworzenia profili zwłaszcza w oparciu o pochodzenie etniczne i rasę w dziedzinie walki z terroryzmem, egzekwowania prawa, imigracji, ceł i kontroli granicznej ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2013 r. w sprawie drugiego sprawozdania dotyczącego realizacji strategii bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej ⁽³⁾,
- uwzględniając przeprowadzoną przez Europol ocenę zagrożenia przestępczością zorganizowaną wykorzystującą internet (iOCTA) za 2014 r.,
- uwzględniając przeprowadzoną przez Europol ocenę zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością w UE (SOCTA) za 2013 r.,
- uwzględniając debatę plenarną w dniu 28 stycznia 2015 r. na temat środków zwalczania terroryzmu,
- uwzględniając nieformalne posiedzenie Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (WSiSW), które odbyło się w Rydze w dniach 29–30 stycznia 2015 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie odnowy strategii bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając oświadczenie z nieformalnego posiedzenia Rady ds. WSiSW w dniu 11 stycznia 2015 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady ds. WSiSW z dnia 9 października 2014 r. i 5 grudnia 2014 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 168 E z 14.6.2013, s. 45.

⁽²⁾ Dz.U. C 184 E z 8.7.2010, s. 119.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0384.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0102.

Środa, 11 lutego 2015 r.

- uwzględniając sprawozdanie Koordynatora UE ds. Zwalczenia Terroryzmu dla Rady Europejskiej z dnia 24 listopada 2014 r. (15799/14),
 - uwzględniając program prac Komisji na rok 2015 opublikowany dnia 16 grudnia 2014 r. (COM(2014)0910),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 stycznia 2014 r. zatytułowany „Zapobieganie radykalizacji prowadzącej do terroryzmu i brutalnego ekstremizmu: wzmocnienie działań UE” (COM(2013)0941),
 - uwzględniając opinię Grupy Roboczej Art. 29 (Grupy Roboczej ds. Ochrony Osób Fizycznych w zakresie Przetwarzania Danych Osobowych) w sprawie stosowania pojęć konieczności i proporcjonalności oraz ochrony danych w obszarze egzekwowania prawa (opinia 01/2014),
 - uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 8 kwietnia 2014 r. w połączonych sprawach C-293/12 i C-594/12, *Digital Rights Ireland oraz Seitlinger i in.*, oraz opinię Wydziału Prawnego Parlamentu w sprawie interpretacji tego wyroku,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że terroryzm i brutalny ekstremizm znajdują się wśród głównych zagrożeń dla naszego bezpieczeństwa i naszych swobód;
- B. mając na uwadze, że niedawne tragiczne zdarzenia w Paryżu przypominały, iż Unia Europejska stoi w obliczu stałego i rozwijającego się zagrożenia terroryzmem, którego w ciągu ostatniego dziesięciolecia doświadczyły różne państwa członkowskie, przy czym ataki te były wymierzone nie tylko w osoby, lecz także w wartości i swobody, na których opiera się Unia;
- C. mając na uwadze, że bezpieczeństwo jest jednym z praw gwarantowanych na mocy Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a prawa podstawowe, wolności obywatelskie i proporcjonalność mają zasadnicze znaczenie dla powodzenia polityki zwalczania terroryzmu;
- D. mając na uwadze, że strategię zwalczania terroryzmu powinny opierać się na wszechstronnym podejściu zmierzającym bezpośrednio do przeciwdziałania przygotowywaniu ataków na terytorium UE, ale także do integracji konieczności zwalczania głównych przyczyn terroryzmu; mając na uwadze, że terroryzm stanowi globalne zagrożenie, z którym trzeba sobie radzić na szczeblu lokalnym, krajowym, europejskim i światowym w celu wzmocnienia bezpieczeństwa naszych obywateli, obrony podstawowych wartości, jakimi są wolność, demokracja i prawa człowieka, oraz przestrzegania prawa międzynarodowego;
- E. mając na uwadze, że groźne ataki terrorystyczne na terytorium UE od czasu zamachów z 11 września 2001 r., ostatni w styczniu br., mają poważny wpływ na poczucie bezpieczeństwa obywateli i mieszkańców Unii; mając na uwadze, że warunki bezpieczeństwa w Europie w ostatnich latach uległy drastycznej zmianie z powodu nowych konfliktów i niepokojów społecznych w bezpośrednim sąsiedztwie UE, szybkiego rozwoju nowych technologii oraz niepokojącego postępu radykalizacji prowadzącej do przemocy i terroryzmu zarówno w UE, jak i w krajach z nią sąsiadujących;
- F. mając na uwadze, że rozprzestrzenianie się propagandy terrorystycznej jest ułatwione dzięki wykorzystywaniu internetu i mediów społecznościowych; mając na uwadze, że cyberterroryzm umożliwia grupom terrorystycznym nawiązywanie i podtrzymywanie kontaktów bez przeszkód fizycznych w postaci granic, przez co istnieje coraz mniejsza potrzeba dysponowania bazami lub schronieniami w danym kraju;
- G. mając na uwadze, że UE stoi w obliczu poważnego i nasilającego się zagrożenia ze strony tzw. „zagranicznych bojowników UE”, tj. osób, które udają się do państwa innego niż ich państwo zamieszkania lub obywatelstwa, aby popełniać lub planować akty terrorystyczne bądź uczestniczyć w szkoleniach terrorystów w charakterze strony szkolącej lub szkolonej, również w związku z konfliktami zbrojnymi; mając na uwadze, że około 3 500 do 5 000 obywateli UE opuściło domy, aby zostać zagranicznymi bojownikami w momencie wybuchu wojny i przemocy w Syrii, Iraku i Libii, stwarzając ogromne wyzwanie dla bezpieczeństwa obywateli UE;
1. potępia z mocą akty okrucieństwa popełnione w Paryżu i ponownie przekazuje wyrazy najgłębszego współczucia narodowi francuskiemu i rodzinom ofiar, a także solidarności w walce z terroryzmem i atakami na nasze demokratyczne wartości i swobody;

Środa, 11 lutego 2015 r.

2. zdecydowanie i kategorycznie potępia wszelkie akty terrorystyczne, promowanie terroryzmu, gloryfikację osób zamieszanych w terroryzm oraz popieranie nasyconych okrucieństwem ideologii ekstremistycznych, bez względu na miejsce na świecie gdzie mają one miejsce lub są popierane; podkreśla, że nie ma wolności bez bezpieczeństwa, ani bezpieczeństwa bez wolności;
3. odnotowuje z niepokojem szybki wzrost liczby obywateli UE podróżujących na obszary ogarnięte konfliktem, aby dołączyć do organizacji terrorystycznych, a następnie powracających na terytorium UE, co stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa wewnętrznego UE i życia jej obywateli; zwraca się do Komisji o przedstawienie jasnej wspólnej definicji „zagranicznych bojowników UE”, aby zwiększyć pewność prawa;
4. zaznacza potrzebę wprowadzenia bardziej specjalistycznych środków, by zająć się problemem obywateli UE wyjeżdżających za granicę, by walczyć w szeregach organizacji terrorystycznych; zauważa, że chociaż w niektórych przypadkach można ścigać takie osoby, to trzeba stosować inne środki, by zapobiegać radykalizacji postaw prowadzącej do agresywnego ekstremizmu, przerwać zjawisko wyjazdów bojowników pochodzących z Europy i z innych części świata oraz zająć się problemem osób powracających; wzywa państwa członkowskie i Komisję, by opracowały najlepsze praktyki w oparciu o doświadczenia państw członkowskich, które przyjęły w tej dziedzinie owocne strategie, plany działań i programy;

Zwalczanie podstawowych przyczyn terroryzmu i radykalizacji prowadzącej do agresywnego ekstremizmu

5. podkreśla, że do poradzenia sobie z zagrożeniem stwarzanym przez terroryzm ogólnie wymagana jest antyterrorystyczna strategia oparta na wielopłaszczyznowym podejściu, w ramach którego wszechstronnie uwzględnia się leżące u podłoża czynniki radykalizacji prowadzącej do agresywnego ekstremizmu, takie jak pogłębianie spójności społecznej i integracji, tolerancja polityczna i religijna, unikanie wszelkiej segregacji przestrzennej, a także analizuje zjawisko podburzania w internecie do popełniania aktów terrorystycznych i przeciwdziała mu, zapobiega wyjazdom w celu wstąpienia do organizacji terrorystycznych, zapobiega rekrutacji i angażowaniu się w konflikty zbrojne i ogranicza te zjawiska, uniemożliwia przekazywanie wsparcia finansowego organizacjom terrorystycznym i osobom chcącym do nich wstąpić, pilnuje podjęcia w stosownych przypadkach zdecydowanych środków prawnych oraz wyposaża organa ścigania w odpowiednie narzędzia do wykonywania ich obowiązków z pełnym poszanowaniem praw podstawowych;
6. apeluje do państw członkowskich o inwestowanie w programy zwalczania głównych przyczyn radykalizacji, w tym w programy edukacyjne, promowanie integracji, włączenia społecznego, dialogu, uczestnictwa, równości, tolerancji i zrozumienia wśród różnych kultur i religii, a także programów odbudowy;
7. z rosnącym niepokojem zwraca uwagę na problem radykalizacji w więzieniach i zachęca państwa członkowskie do wymiany najlepszych praktyk mających na celu przeciwdziałanie temu problemowi; wzywa do zwrócenia szczególnej uwagi na więzienia i warunki przetrzymywania osadzonych oraz do stosowania ukierunkowanych działań w celu zapobiegania radykalizacji postaw w tym środowisku; wzywa państwa członkowskie, aby uczyniły więcej w obszarze usprawnienia więziennych systemów administracyjnych, tak aby ułatwić wykrywanie zatrzymanych, którzy biorą udział w przygotowaniu aktów terrorystycznych, monitorować procesy radykalizacji i zapobiegać im oraz ustanowić specjalne programy rozwiązywania konfliktów, odbudowy i przeciwdziałania radykalizacji postaw;
8. podkreśla pilną potrzebę wzmocnienia działań zapobiegających radykalizacji i wspierania programów deradykalizacji przez wzmocnienie pozycji społeczności i społeczeństwa obywatelskiego i zaangażowanie ich na szczeblu krajowym i lokalnym, aby powstrzymać rozprzestrzenianie się ekstremistycznych ideologii; apeluje do Komisji o wzmocnienie sieci upowszechniania wiedzy o radykalizacji postaw, która skupia wszystkie podmioty zaangażowane w opracowywanie kampanii przeciwko radykalizacji i tworzenie struktur i procesów służących deradykalizacji powracających zagranicznych bojowników, a także postuluje bezpośrednie zakwestionowanie ideologii ekstremistycznych przez zaoferowanie pozytywnych alternatyw;
9. popiera przyjęcie europejskiej strategii na rzecz przeciwdziałania propagandzie terrorystycznej, radykalnym sieciom i rekrutacji w internecie, która oprze się na podjętych już działaniach i inicjatywach międzyrządowych i dobrowolnych w celu dalszej wymiany sprawdzonych wzorców postępowania i skutecznych metod stosowanych w tej dziedzinie;
10. wzywa do przyjęcia zalecenia Rady w sprawie krajowych strategii na rzecz zapobiegania radykalizacji, które obejmowałyby szeroki zakres czynników leżących u podstaw radykalizacji postaw i formułowałyby zalecenia dla państw członkowskich w sprawie opracowywania programów rozwiązywania konfliktów, odbudowy i przeciwdziałania radykalizacji postaw;

Środa, 11 lutego 2015 r.

Wdrażanie i przegląd obowiązujących środków egzekwowania prawa

11. wzywa państwa członkowskie do odpowiedniego wykorzystywania istniejących europejskich platform, baz danych i systemów ostrzegania takich jak System Informacyjny Schengen (SIS) oraz system danych pasażera przekazywanych przed podróżą (APIS);

12. podkreśla, że zasada swobodnego przemieszczania się w strefie Schengen to jedna z najważniejszych swobód Unii Europejskiej i dlatego zasadniczo wyklucza wnioski o zawieszenie systemu Schengen, zachęca natomiast państwa członkowskie, aby w zamian wprowadziły obostrzenia obowiązujących przepisów, które już przewidują możliwość tymczasowego wprowadzenia kontroli dokumentów, oraz aby lepiej korzystały z systemu SIS II; zauważa, że już teraz można prowadzić ukierunkowane kontrole osób, kiedy przekraczają one granice zewnętrzne;

13. zobowiązuje się do pracy nad finalizacją dyrektywy UE o danych dotyczących przelotu pasażera (dyrektywa UE PNR) do końca bieżącego roku; w związku z tym apeluje do Komisji o określenie konsekwencji wyroku ETS dotyczącego dyrektywy w sprawie zatrzymywania danych⁽¹⁾ i jego możliwych skutków dla dyrektywy UE PNR; zachęca Radę do dokonania postępów w pracy nad pakietem dotyczącym ochrony danych, aby rozmowy trójstronne nad obydwoma – dyrektywą UE PNR i pakietem dotyczącym ochrony danych – mogły odbywać się równolegle; zachęca Komisję do zaproszenia niezależnych ekspertów z organów ścigania, bezpieczeństwa i wywiadu, a także przedstawicieli Grupy Roboczej Art. 29 do wyrażenia opinii i zasad – w świetle potrzeb związanych z bezpieczeństwem – dotyczących konieczności i współmierności PNR;

14. apeluje do Komisji o niezwłoczne dokonanie, a następnie regularne późniejsze przeprowadzanie oceny obecnych instrumentów oraz przeprowadzenie odpowiedniej oceny nadal występujących luk w walce z terroryzmem, ponieważ Rada Europejska systematycznie ocenia zagrożenia dla Unii w celu umożliwienia podjęcia skutecznych działań przez Unię i jej państwa członkowskie; wzywa Komisję i Radę do poparcia odnowionej strategii zwalczania terroryzmu dostarczającej skutecznej odpowiedzi na istniejące zagrożenia i zapewniającej rzeczywiste bezpieczeństwo wszystkim przy jednoczesnym zagwarantowaniu przestrzegania praw i swobód stanowiących podstawowe zasady Unii Europejskiej;

15. podkreśla, że podstawowym elementem walki z terroryzmem musi być włączenie strategii na rzecz ochrony i wsparcia ofiar i ich rodzin; wzywa w związku z tym wszystkie państwa członkowskie do właściwego wdrożenia dyrektywy 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiającej normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw;

16. uważa, że jednym z priorytetów UE w walce z poważną zorganizowaną przestępczością międzynarodową powinno być zwalczanie handlu bronią palną; jest zdania, że w szczególności należy jeszcze zacieśnić współpracę, jeśli chodzi o mechanizmy wymiany informacji oraz identyfikowalność i niszczenie zakazanej broni; wzywa Komisję, aby w trybie pilnym oceniła obowiązujące przepisy UE w zakresie przewozu nielegalnej broni palnej, urządzeń wybuchowych i handlu bronią związanego z przestępczością zorganizowaną;

17. z zadowoleniem przyjmuje zbliżające się przyjęcie na szczeblu europejskim zaktualizowanych ram prawnych dotyczących walki z praniem pieniędzy jako decydujący krok na wszystkich poziomach w kierunku zapewnienia skuteczności tej walki, a tym samym rozwiązania problemu ważnego źródła finansowania organizacji terrorystycznych;

18. wzywa państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy sądowej na podstawie dostępnych instrumentów UE, takich jak ECRIS, europejski nakaz aresztowania i europejski nakaz dochodzeniowy;

Bezpieczeństwo wewnętrzne UE a egzekwowanie prawa UE i potencjał agencji

19. wzywa wszystkie państwa członkowskie, aby zapobiegały przemieszczaniu się podejrzanych o terroryzm poprzez dokładniejsze kontrole na granicach zewnętrznych, bardziej systematyczne i skuteczne kontrolowanie dokumentów podróży, zajęcie się problemem nielegalnego handlu bronią i uzurpowania tożsamości, a także poprzez określenie obszarów ryzyka;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniająca dyrektywę 2002/58/WE (Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 54).

Środa, 11 lutego 2015 r.

20. odnotowuje z niepokojem, że organizacje terrorystyczne w coraz większym stopniu wykorzystują internet i technologie komunikacyjne do porozumiewania się, planowania ataków i szerzenia propagandy; zwraca się do firm prowadzących działalność internetową i media społecznościowe o współpracę z rządami i organami ścigania w celu walki z tym problemem, przy jednoczesnym zapewnieniu niezmiennego przestrzegania ogólnych zasad wolności słowa i prywatności; podkreśla, że środki ograniczania wykorzystywania i rozpowszechniania danych w internecie w celu zwalczania terroryzmu muszą być konieczne i współmierne;

21. ponawia stwierdzenie, że wszystkie środki dotyczące gromadzenia i przekazywania danych, również przez agencje UE, np. Europol, muszą być zgodne z prawem unijnym i krajowym i opierać się na spójnych ramach prawnych ochrony danych zapewniających prawnie wiążące standardy ochrony danych osobowych na szczeblu UE;

22. zdecydowanie zachęca do lepszej wymiany informacji między organami ścigania w państwach członkowskich i agencjami UE; podkreśla konieczność dodatkowego usprawnienia, wzmocnienia i przyspieszenia globalnej wymiany informacji na temat ścigania przestępstw; apeluje o skuteczniejszą współpracę operacyjną między państwami członkowskimi i krajami trzecimi poprzez wykorzystanie takich wartościowych istniejących instrumentów, jak wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze, program śledzenia środków finansowych należących do terrorystów i umowy dotyczące rejestru nazwisk pasażerów (PNR), a także o szybsze i skuteczniejsze dzielenie się odnośnymi danymi i informacjami, z zastrzeżeniem właściwej ochrony danych i prywatności;

23. wzywa Komisję i Radę do przeprowadzenia kompleksowej oceny przyjętych w UE środków zwalczania terroryzmu i środków w nimi powiązanych, w szczególności pod kątem ich wdrażania w państwach członkowskich w ich systemach prawnych i w praktyce, a także zakresu, w jakim państwa członkowskie współpracują z agencjami UE w omawianym obszarze, zwłaszcza z Europolem i Eurojustem, jak również do przeprowadzenia odpowiedniej oceny pozostających jeszcze niedociągnięć, z wykorzystaniem procedury określonej w art. 70 TFUE, oraz do opublikowania tej oceny razem z europejskim programem działań na rzecz bezpieczeństwa;

24. podkreśla, że agencje europejskie i krajowe organy ścigania muszą zwalczać główne źródła dochodów organizacji terrorystycznych, w tym uniemożliwić pranie pieniędzy, handel ludźmi i nielegalny handel bronią; wzywa w tym zakresie do pełnego wdrożenia prawodawstwa UE w tej dziedzinie w celu przyjęcia podejścia skoordynowanego na poziomie unijnym; wyraża zaniepokojenie doniesieniami, że państwa członkowskie przekazują Europolowi i Eurojustowi tylko 50 % posiadanych przez nie informacji dotyczących terroryzmu i przestępczości zorganizowanej;

25. zachęca państwa członkowskie, aby lepiej wykorzystywały jedyne w swoim rodzaju zdolności Europolu, dopilnowując, aby jednostki krajowe bardziej systematycznie i rutynowo przekazywały Europolowi istotne informacje; ponadto opowiada się za stworzeniem w Europolu europejskiej platformy przeciwdziałania terroryzmowi, aby zmaksymalizować jego zdolności operacyjne, techniczne i w zakresie wymiany informacji wywiadowczych;

26. podkreśla konieczność zwiększenia skuteczności i koordynacji reakcji prawnokarnej za pośrednictwem Eurojustu, zharmonizowania w skali UE kryminalizacji przestępstw związanych z zagranicznymi bojownikami, aby zapewnić ramy prawne i ułatwić współpracę transgraniczną, konieczność unikania luk w ściganiu przestępstw oraz zajęcia się praktycznymi i prawnymi problemami w związku z gromadzeniem i dopuszczalnością dowodów w sprawach dotyczących terroryzmu w drodze aktualizacji decyzji ramowej 2008/919/WSiSW;

27. wzywa do wzmocnienia demokratycznego i sądowego nadzoru nad polityką zwalczania terroryzmu i działaniami służb wywiadowczych w obrębie UE pod w pełni niezależną demokratyczną kontrolą i nalega na fakt, że współpraca w dziedzinie bezpieczeństwa powinna być całkowicie zgodna z prawem międzynarodowym;

Przyjęcie strategii zewnętrznej UE na rzecz walki z międzynarodowym terroryzmem

28. wzywa UE, aby aktywnie propagowała globalne partnerstwo przeciwko terroryzmowi i współpracowała ściśle z podmiotami regionalnymi, takimi jak Unia Afrykańska, Rada Współpracy Państw Zatoki i Liga Państw Arabskich, w szczególności z państwami graniczącymi z Syrią i Irakiem oraz krajami, które poważnie ucierpiały wskutek tego konfliktu, takimi jak Jordania, Liban i Turcja, a także z Organizacją Narodów Zjednoczonych, zwłaszcza jej Komitetem Antyterrorystycznym; apeluje w tym względzie o wzmocniony dialog między ekspertami ds. rozwoju i bezpieczeństwa z UE i wspomnianych krajów;

Środa, 11 lutego 2015 r.

29. podkreśla w szczególności, że UE, jej państwa członkowskie i kraje partnerskie muszą opierać strategię przeciwdziałania terroryzmowi międzynarodowemu na zasadzie praworządności i poszanowania praw podstawowych; podkreśla ponadto, że działania zewnętrzne UE na rzecz zwalczania międzynarodowego terroryzmu powinny mieć przede wszystkim na celu zapobieganie i przeciwdziałanie terroryzmowi oraz ściganie za terroryzm;

30. wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) do przyjęcia unijnej strategii zewnętrznej na rzecz zwalczania międzynarodowego terroryzmu, żeby przeciwdziałać źródłom międzynarodowego terroryzmu i podnosić kwestię zwalczania terroryzmu; wzywa Komisję i ESDZ, by opracowały strategię współpracy z państwami trzecimi w dziedzinie walki z terroryzmem, zapewniając jednocześnie przestrzeganie międzynarodowych uregulowań dotyczących praw człowieka;

31. wzywa UE do zmiany strategii dotyczącej południowego regionu Morza Śródziemnego (w ramach trwającego przeglądu Europejskiej Polityki Sąsiedztwa) oraz do skupienia się na wspieraniu krajów i podmiotów rzeczywiście opowiadających się za wspólnymi wartościami i reformami;

32. podkreśla konieczność skupienia się na zapobieganiu i przeciwdziałaniu radykalizacji w planach działań i dialogach politycznych z udziałem UE i krajów partnerskich, w tym poprzez zacieśnienie współpracy międzynarodowej, wykorzystywanie istniejących programów i zdolności, i współpracę z podmiotami społeczeństwa obywatelskiego w krajach będących przedmiotem zainteresowania, jeśli chodzi o zwalczanie terroryzmu i radykalnej propagandy szerzonej w internecie i innych środkach łączności;

33. podkreśla, że wszechstronna strategia UE dotycząca środków zwalczania terroryzmu musi również w pełni wykorzystywać unijne strategie w zakresie w polityki zagranicznej i rozwoju w celu zwalczania ubóstwa, dyskryminacji i marginalizacji, walki z korupcją i propagowania dobrych rządów oraz zapobiegania konfliktom i rozwiązywania ich, gdyż wszystkie te zjawiska przyczyniają się do marginalizacji niektórych grup i warstw społeczeństwa, a tym samym czynią je bardziej podatnymi na propagandę grup ekstremistycznych;

o

o o

34. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz parlamentom państw członkowskich.
